

ÚVODNÍ SLOVO

Antonio Kolářek

Vážená paní předsedkyně senátu, vážený senáte,

jsem moc rád, že dnes po mnoha letech vyšetřování konečně začíná tento soud.

Já jsem se na zahájení tohoto hlavního líčení už doslova těšil, protože ukončí 20 let mého trápení a plně věřím, že zde budu mít konečně příležitost vysvětlit vám i veřejnosti, co jsem skutečně při záchraně a stabilizaci Mostecké uhelné dělal a jak jsem to s ní myslel.

A hlavně konečně se budu moci zcela soustředit na své poslání a na svou práci ve společnosti MAITREA. Celý svůj potenciál budu konečně moci věnovat na podporu života lidí v Čechách.

Vím, že to nebude jednoduché, vrátit se zpět o 20 let zpátky a posoudit transformaci Mostecké uhelné v kontextu porevoluční doby a transformace celé české ekonomiky a společnosti. Ale není možné posuzovat tehdejší děje z pohledu současných zájmů společnosti ani z pohledu našich současných zkušeností.

Vím také, že jsem dělal chyby a omlouvám se za ně. Všem ... a také sobě. Ale jsem přesvědčen, že jsem vždy konal to nejlepší pro Mosteckou uhelnou a že jsem přitom nepřekročil zákony České republiky. Věřím, že mí právníci to zde plně prokáží.

Zcela jistě jsme měli své působení v Mostecké uhelné daleko více komunikovat otevřeně a mnoho trápení bychom si ušetřili. Také bychom nedali příležitost zákulisním hráčům na nás tlačit.

Protože ale z buddhismu už vím, že každý náš čin má své důsledky, tak věřím, že se nyní ukáže skutečná pravda nejen o mém působení v Mostecké uhelné, ale také pravda o tom, kdo, jak a proč se snažil o naši kriminalizaci.

Ve Švýcarsku na počátku byli pan Alain Abouardham a pan Ivan Moroz a u nás doma byli na počátku Ivan Moroz, Michal Moroz a Věci veřejné pod vedením pana Bárty.

Zároveň věřím, že se postupně ukáží a veřejně projeví lidé, kteří dokáží ocenit naši práci při záchraně MUS a podpoří nás.

Ale věcně:

Pro skutkové a právní posouzení celé projednávané věci je nesmírně důležité vycházet ze skutečnosti, že transformace MUS byla neoddelitelnou součástí porevolučního vývoje naší společnosti a že probíhala často ve velmi nepřehledném až chaotickém prostředí.

Na druhém místě je třeba zdůraznit, že i když je projednávaná věc často prezentována jako privatizační, já jsem se žádné privatizace neúčastnil. Mostecká uhelná byla totiž privatizována již v letech 1992 a 1993 na základě rozhodnutí vlády prof. Klause na návrh vedení bývalých státních podniků SHD Most. Já jsem v té době ještě pracoval v Komerční bance.

Za třetí je důležité vidět, že se český stát již tehdy vzdal majority v MUS, protože nebyla strategickým podnikem. V té době nebylo vůbec jasné, jestli MUS přežije transformaci české ekonomiky a spuštění Jaderné elektrárny Temelín.

Za čtvrté zdůrazňuji, že ani já, ani nikdo z obžalovaných, neneseme odpovědnost za to, že vláda pana premiéra Tošovského nepřijala nabídku na odkoupení zbytkového státního podílu v MUS, předloženou již 2.4.1998 ve výši cca 3.050 mil. Kč. Ani já, ani nikdo z obžalovaných jsme neměli možnost rozhodnutí vlády pana Tošovského ovlivnit.

Nelze mi klást ani za vinu manipulaci s cenou akcií MUS, když se česká vláda rozhodla prodat svůj zbytkový státní podíl až na jaře roku 1999 po ustanovení nové vlády pana premiéra Zemana.

Pokud je mi známo, žádní další investoři o Mosteckou uhelnou neprojeví žádný zájem. Přitom stále ještě i v roce 1999 nikdo nevěděl, jaká bude budoucnost Mostecké uhelné po spuštění Jaderné elektrárny v Temelíně. Stát se tím šikovně zbavil odpovědnosti za řešení případných problémů.

Zbytkový státní podíl akcií MUS byl proto prodán v přímém prodeji na základě svobodného rozhodnutí české vlády jedinému zájemci za vzájemně dohodnutou cenu ve výši 650 mil. Kč. Proto se zcela oprávněně domnívám, že se na projednávané skutky nemohou vztahovat privatizační zákony.

Pro záchranu Mostecké uhelné bylo zapotřebí provést její rychlou a zásadní restrukturalizaci a transformaci. Bez toho by Mostecká uhelná v nových tržních podmínkách neobstála. Proto bylo nezbytné zkoncentrovat co nejvíce akcií MUS pro sjednocení zájmů akcionářů. Z tohoto důvodu jsem rozhodnutí o prodeji zbytkového státního podílu uvítal. Poskytlo to představenstvu MUS a celému jejímu vedení jistotu stálosti dlouhodobé strategie.

Pro záchranu Mostecké uhelné bylo životně nezbytné, aby MUS měla jasného vlastníka, který by byl dostatečně schopný a rozhodný všechny změny, třeba i velmi bolestné, uskutečnit dostatečně rychle a zároveň, aby měl dostatek sociálního cítění a společenské odpovědnosti.

Jinými slovy, aby měla MUS vlastníka, který by si byl vědom jejího významu jako zaměstnavatele tisíců občanů a který by změny činil s vědomím sociální odpovědnosti a tu upřednostnil před rychlým návratem a zhodnocením investic.

Při transformaci a záchraně MUS nebyl nikdo okraden ani poškozen. Všem akcionářům bylo zapláceno vše, co jim náleželo. Mostecká uhelná nebyla nikdy vytunelována, ani nikomu ukradena. Což je možné snadno dokázat při hlubším pohledu na ekonomické ukazatele MUS.

V této souvislosti nelze pominout ani fakt, že až do roku 2011 Česká republika neevidovala jakoukoliv škodu nebo jinou újmu v souvislosti s Mosteckou uhelnou.

Teprve Věci veřejné pod vedením pana Barty vyvinuly obrovský tlak na naši kriminalizaci a první tvrzení o údajné škodě oznámili moji bývalí blízcí spolupracovníci Petr Pudil a Vasil Bobela, kteří tím velmi významně pomohli Švýcarsku ponechat si peníze, které tam byly zablokovány v roce 2007 po prodeji Mostecké uhelné Pavlovi Tykačovi.

Vážená paní předsedkyně senátu, vážený senáte,

nejsem žádný zločinec a nikomu jsem neublížil, ani nikoho nepoškodil. Jsem zcela přesvědčen, že veškeré mé jednání bylo plně v souladu se zákonem. Jednotlivé kroky a právní dokumenty vždy připravovali lidé s náležitou odbornou erudicí a nikdy mě nikdo z nich neupozornil na to, že by jakýkoliv krok mohl být považován za protiprávní či sporný.

Zcela jsem věřil také našim politikům, Věřil jsem, že je třeba převést co nejrychleji státní majetek do rukou lidí, kteří ho dokáží spravovat lépe než stát, a jimi deklarovanou potřebu v Čechách vytvořit náš domácí český kapitál.

Možná, že jsme se v té době všichni chovali příliš spontánně a možná i chaoticky, ale bylo to vždy v důvěře, že děláme to nejlepší, co umíme, pro Mosteckou uhelnou a pro celý mostecký region. Přitom jsme zároveň všechny důležité změny a situace konzultovali s příslušnými odborníky, poradenskými společnostmi, právníky a auditory, a mimo jiné také se zástupci státu.

Nelze také přehlédnout, že valná hromada Mostecké uhelné vč. zástupců státu, udělila v roce 1998 představenstvu MUS absolutorium a vyjádřila plnou spokojenost s činností celého představenstva. A nelze přehlédnout ani skutečnost, že vyšetřování údajného „tunelování“ v Mostecké uhelné bylo v minulosti již třikrát ukončeno a odloženo.

Vážená paní předsedkyně senátu, vážený senáte,

konkrétní vysvětlení mé účasti při transformaci MUS jsem pro vás připravil písemně. Protože se tyto události děly již před 20-ti lety, tak si details z transformace MUS již téměř nevybavuji, ale podařilo se mi popsat hlavní situace a záměry mého chování v nich.

Přijměte, prosím, s pochopením, že po tak dlouhé době si již mnoho detailů pamatovat nemohu. Nemohu proto ani vypovídat, ani odpovídat na žádné dotazy, ani na otázky advokátů. Pokud si však následně ještě něco důležitého vybavím, tak vám to co nejdříve poskytnu opět v písemné podobě.

Jsem moc rád, že se koná toto soudní líčení, protože se konečně bude moci projevit pravda o Mostecké uhelné ve všech souvislostech a v celém rozsahu. Důkazy o mojí nevině vám předloží moji právníci v příštích dnech či týdnech.

Jsem zcela přesvědčen, že se ukáže, že Mostecká uhelná je zdravou plně fungující společností a pevnou součástí české energetiky, jejíž hodnota stále roste a bez naší 10-ti leté intenzivní práce by tomu tak jistě nebylo.

S hlubokou úctou

Antonio Kolářek